

sonārī, mohammad

رساله‌ای است در وضع اعداد وفق و موازین حروف، مشتمل بر سه «مقاله» و یک «خاتمه»: مقاله ۱. بیان وضع اوفاق طبیعی، در سه فصل؛ ۲. بیان اصول اوفاق و وضع اسما و آیات، در سه فصل؛ ۳. عمل اوفاق و استخراج نتایج آنها؛ خاتمه در شرایط خلوت.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۶۹۵۷

آغاز: بسمله، الحمد لله الذی اودع فی الحروف اسرار او حکم و خصا من شاء بمعرفتها من القدم و الصلاة و السلام علی سیدنا محمد خیر الامم و علی اله و اصحابه؛ انجام: و ان کان مائیا ... قیبا من الماء قال مؤلف ... الاستاذ الحاج محمد السناری قد تمت هذه الرسالة فی اول شعبان سنة ۱۲۱۴ هجریه و کان تمام رقمها لیلۃ الاربع بعد صلاة العشاء الاخیره و الله اعلم
خط: نسخ بدخط، بی‌ک، تا: ۱۲۱۴ق؛ مجدول، مصحح، در پشت صفحه آغازین رساله از مؤلف با عنوان «الحاج احمد سنار» و در پایان متن کتاب با عنوان «الحاج محمد السناری» یاد شده، که چون عنوان اخیر در پایان خود متن بود آن را ملاک گرفته و سرشناسه قرار دادیم؛ جلد: روغنی مذهب، ۱۰گ، ۲۴ سطر (۱۸×۱۰)، اندازه: ۲۶/۷×۱۷/۵سم [زبانه]

● غایة المطلوب فی محبة المحبوب و مخرج المتقی

و منهج المرتقی / عرفان و تصوف / عربی

gāyat-ul maṭlūb fī maḥabbat-il maḥbūb wa maxraj-il muttaqī wa manhaj-il murtaqī

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'il (1641 - 1731)

تاریخ تألیف: یک‌شنبه ۳ ربیع الاول ۱۰۹۹ق

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۴۹۱-ف

نسخه اصل: کتابخانه توینگن MaVI 33؛ خط: نسخ، بی‌ک، بی‌تا [قیلمهاف: ۳-۱۶۱]

● غایة المطلوب فی معرفة الواجب و المندوب / کلام

و اعتقادات / عربی

gāyat-ul maṭlūb fī ma'rifat-il wājib wa-l mandūb

نیشابوری، لطف الله بن عبدالملک، - ۸۱۶ قمری
neyšābūrī, lotf-ol-lāh ebn-e 'abd-ol-malek (- 1414)

اهداء به: شیخ شهاب الدین ابو صالح احمد جزینی در اعتقادات به روش شیعی و استفاده شده از آیات و روایات، و مختصری در فقه، و مشتمل بر یک «مقدمه» و دو «باب» و یک «خاتمه»: المقدمة: فی فضل العلم و طلبه و ما أعد لطلبه؛ باب ۱. الواجب العقلی و ما يتقدمه و يقارنه؛ باب ۲. الواجب النقلی؛

۹۲گ، ۱۵ سطر (۱۰×۵)، اندازه: ۱۰×۱۶سم [ف: ۱۲ - ۲۹۰۱]

۲. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۱۰۶/۱

آغاز: برابر؛ انجام: و ترتیب الاصول التي تقف عند الفحول. خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: قرن ۱۳، جلد: تیماج، ۱۸ سطر (۱۱×۵/۵)، اندازه: ۱۵×۹/۵سم [ف: ۳ - ۱۲۸]

۳. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۸۱۹۱

آغاز: برابر؛ انجام: الف درهم الثاني عشر بين الحرف الناسخ لما دخل عليه.

خط: نستعلیق شکسته، کا: استرآبادی، محمد نبی بن کل محمد، تا: ۱۲۶۳ق [زبانه]

● غایة المسئول و نهاية المأمول فی علم الاصول =

تقریرات فاضل الاردکانی / اصول فقه / عربی

gāyat-ul mas'ūl wa nihāyat-ul ma'mūl fī 'ilm-il uşūl = taqīrāt-u faḍīl-il ardakānī

شهرستانی، محمد حسین بن محمد علی، ۱۲۵۵ - ۱۳۱۵ قمری

Šahrestānī, mohammad hoseyn ebn-e mohammad 'alī (1839 - 1898)

تاریخ تألیف: ۱۲۸۱ق

تقریرات اصولی مرحوم محمد حسین بن محمد اسماعیل، معروف به فاضل اردکانی (- ۱۳۰۲ق) است که از سوی یکی از شاگردان وی، میرزا محمد حسین شهرستانی مرعشی، صاحب غایة التقرب. این تقریرات به سال ۱۲۷۲ق آغاز و در سال ۱۲۸۱ق به انجام رسیده است.

چاپ: مشار عربی، ص ۶۴۷؛ تهران، سنگی، بی ناشر، ۱۳۰۸-۱۳۱۱ق، وزیری، ۴۵۶ص

[اعیان الشیعة ۱۳۲/۴؛ الذریعة ۲۲/۱۶]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۴۹۲۸/۲

آغاز: بسمله، اصل فی الاوامر و الکلام فی مقامین، احدهما فی مادة الامر و الثاني فی هیئته و وجه ذکرهما فی علم الاصول، کثرة وقوع الاختلاف فیهما، فلا یرد ان مسائل العلم ما کان موضوعه موضوع العلم او نوع منه؛ انجام: مثل قوله: رفع عن امتی تسعة، حکم الموضوع غیر مذکور و هو الادبار و المواخذة، مع انهم عدوه من المنطوق التبر الصریح و کذا قوله و لا تقل لهما اف.

خط: شکسته نستعلیق، کا: عبدالکریم بن مهدی گزی اصفهانی، تا: اواخر قرن ۱۳، جا: نجف اشرف؛ مصحح؛ کاغذ: فرنگی، ۳۰گ (۳۴۶-۳۷۵پ)، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۵×۱۰سم [ف: ۳۷ - ۵۷۸]

● غایة المشتاق فی معرفة وضع الاوفاق / جفر / عربی

gāyat-ul muštāq fī ma'rifat-i waḍ'-il awfāq

سناری، محمد

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276261

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

[ایضاح المکتون ۱۷۳/۲؛ هدیه العارفین ۵۹۰/۱؛ معجم المؤلفین ۲۷۱/۵]

قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۱۳۷۰۴/۱۰

آغاز: الحمد لله الدائم بذاته، القائم باسمائه و صفاته، الثابت بافعاله و احكامه ... اما بعد، فيقول عبدالباب و باب العبد ... هذا هو الفتح المكي؛ انجام: تم التمام و كمل الانعام في البلد الحرام و البيت المقام و الحمد لله وحده ...

خط: نسخ، كا: محيي الدين بن قاسم نبكي، تا: ۱۱۹۶ق؛ ۴گك
(۱۱۶-۱۱۹)، ۲۵ سطر (۱۵x۸)، اندازه: ۲۱/۵x۱۵سم [ف: ۳۴-۳۱]

● فتح الملك العزيز في شرح الوجيز / فقه / عربي

fath-ul malik-ul 'aziz fi š-il wajiz

اهداء به: ابواسحق قاضي قضات برهان الدين ابن مفلح مقدسي متن از سراج الدين ابو عبدالله حسين بن يوسف بن محمد بن ابي السري دجلي بغدادى فقيه حنبلى مقرئ فرضى متكلم نحوى (۶۶۴-۷۳۲ق) مؤلف «الكافية في نظم علم الفرائض بقافية اللام» و اصول الدين و نزهة الناظرين و تنبيه الغافلين و سرگذشت او در آغاز شرح هست. عنوانها «قال، ش»، طهارت و صلوات است.
[بروكلمان ۱۶۳/۲ و ذيل ۲۰۶/۲؛ معجم المؤلفين ۶۸/۴]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۹۷۲۲

آغاز: بسملة الحمد لله الذى اعز الاسلام و اوضح لعباده طرق الاحكام ... اما بعد لما كان كتاب الوجيز فى الفقه تأليف الشيخ ... الحسين بن يوسف بن محمد بن ابي السري الدجلي ثم البغدادي ... اعظم الكتب نفعا ... و قد فتح الله تعالى على بهذا الكتاب المذكور و شرحته على سيدنا ... ابي اسحق قاضي القضاة. برهان الدين ابن مفلح المقدسي ... من اوله الى آخره ... و شرحت منه قطعة من اول كتاب الجنائيات الى آخره على شيخنا ... تقى الدين ابي بكر عبدالله بن ابراهيم ابن قندس البعلبي ... و شرحت منه اماكن على عدد من الشيوخ ... فاحببت ان اكتب على الكتاب المذكور شيئا يكون كالشرح له و سميته فتح الملك العزيز فى شرح الوجيز؛ انجام: و نقل ابوطالب لم استمع فيه بشيء و اكره ان انهي عن الصدقة آخر الخبر و الحمد لله وحده و صلى الله على سيدنا محمد و آله و صحبه و سلم.

خط: نسخ، بي كا، تا: ۱۱۴۴ق؛ كاخذ: سمرقندى، جلد: گالينگور، ۴۰گك، ۲۳ سطر (۱۷x۱۰)، اندازه: ۲۴x۱۵سم [ف: ۱۷-۴۶]

● فتح الملك المجيد المؤلف لنفع العبيد / دعا / عربي

fath-ul malik-ul majid-ul mu'allaf li-naf'-il 'abid

ديري، احمد بن عمر، ۱۰۶۱ - ۱۱۵۱ قمرى
deyrabi, ahmad ebn-e 'omar (1651 - 1739)

نويستنده مى گويد چون تحت عقدى سخت قرار گرفتيم براى رهايى چاره آن ديدم كه دست به دامن دعا زنم و استغاثه به

fath-u mufarij-il kurab (mn.) = mn. š-il qašidat-il munfarija

؟ حضرمى، ابوبكر بن زاهر، قرن ۱۱ قمرى

hazrami, ābū-bakr ebn-e zāher (17c)

وابسته به: الاضواء البهجة فى ابراز دقائق المنفرجة = فتح مفرج الكرب؛ انصارى، زكريا بن محمد (۸۲۶-۹۲۶ق)

شامل شرح ابیات ۱۰، ۱۱، ۳۲ تا ۳۸ قصیده منفرجه از زين الدين زكريا انصارى است. شارح قبل از شرح مقولاتى از تاج الدين سبكي و ديگران مبنى بر اشتغال قصیده منفرجه بر اسم اعظم آورده و پس از شرح ابیات مورد نظر متن كامل قصیده (۴۴ بيت) را آورده است.

مشهد؛ رضوى؛ شماره نسخه: ۴۰۰۷۵

آغاز: بسملة. هذا دعاء الفرج اللهم احرس بعينك الذى لا تقام ... و هى هذه القصيدة المنفرجة اشتدى أزمة تنفرجى قد آذن بالبلج ... حكم نسجت بيد حكمت ... قوله حكم من الله تعالى جمع حكمة و هى صواب الامر و سدا و نسجت بيد اى بقوة له؛ انجام: و على الامام ابن حفص عمر بن الخطاب و كرامته اى المعروفة ... فقال يا سارية الجبل فصعد سارية

خط: نسخ كوفى نما، كا: ابوبكر بن زاهر بن عبدالله بن محمد يمانى حضرمى شافعى، تا: قرن ۱۱؛ افتادگى: انجام؛ اهداى: رهبرى، خرداد ۱۳۷۳؛ جلد: مقوا، ۳گك، ۲۸ سطر، اندازه: ۲۱x۱۵سم [اهدائى رهبر: ۵-۱۴۳]

● الفتح المكي الفاضل / ادبيات / عربي

al-fath-ul makkī-yul fā'id

وابسته به: القصيدة الثانية؛ ابن فارض، عمر بن على (۵۷۶-۶۳۲ق)
تاريخ تأليف: ۶۹۳ق
شرح قصیده تائيه ابن فارض.

مشهد؛ رضوى؛ شماره نسخه: ۴۳۸۰

آغاز: بسملة، حمدالك يا سابق اطعان القلوب؛ انجام: و النصب على الاستئنا و يتلو شرح الحمويه
خط: نسخ، بي كا، تا: با تاريخ ۱۱۴۵ق؛ واقف: نادرشاه افشار، ۱۱۴۵ق؛ ۱۳۰گك، ۱۵ سطر [القباى: ۴۲۴]

● الفتح المكي و اللوح الملكى / عرفان و تصوف / عربي

al-fath-ul makkī wa-l lamḥ-ul malikī

نابلسى، عبدالغنى بن اسماعيل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمرى
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'il (1641 - 1731)

تاريخ تأليف: و اواخر ذيحجه ۱۱۰۵ق؛ محل تأليف: مکه مكرمه رساله اى است كوتاه درباره حج با بيانى عرفانى و زيبا. اين رساله پس از مراسم حج نگاشته شده است.

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276261

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

عربی

ص ۸۱ (۶۹۵-۷۷۵)، ۱۵ سطر، اندازه: ۲۰x۱۵/۵ سم [ف: ۴۵ - ۴۹]

fath-ul fātih-il fā'id fi š-i miftāh-il farā'id

سحولی، ابراهیم بن یحیی، ۹۸۷ - ۱۰۶۰ قمری
sahūlī, ebrāhīm ebn-e yahyā (1580 - 1650)

وابسته به: مفتاح الفائض فی علم الفرائض؛ عصفیری، فضل بن ابی سعد (-۷۵۰)

تاریخ تألیف: پنجشنبه غره محرم ۱۰۴۶ق

شرحی است بر «مفتاح الفائض» شیخ فضل عصفیری، که به توضیح مسائل و فواید آن پرداخته و مستند احادیث آن را ذکر کرده است.

[اعلام المؤلفین الزیدیه ص ۴۸]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۵۸۹/۲

آغاز: احمدک یا من جعل الحمد علی آلائه من لازمات الفرائض

و اشکرک یا من تعبد عباده بشکر انعامه الفائض

نسخه اصل: کتابخانه واتیکان - رم ۱۱۳۴؛ خط: نسخ، کا: شرف

الدین بن عبد الرحمن بن محمد جحاف، تا: شنبه ۲۹ صفر

۱۰۹۱ق، جا: صنعاء؛ از روی نسخه‌ای که با نسخه خط مؤلف

مقابل شده؛ ۱۶۸ص (۱۹۳-۳۶۰) [عکسی ف: ۴ - ۴۵۷]

● فتح الفرائض و الدرر / تاریخ مصومین / فارسی

fath-ul farā'id wa-d durar

فتحی، محمد عیسی بن محمد جعفر، ق ۱۳ قمری

fathī, mohammad 'isā ebn-e mohammad ja'far (- 19c)

اهدا به: علیشاه (ظل السلطان)

تاریخ تألیف: ۱۲۲۵ق

به نظم و نثر و شعرهای خود او هم با تخلص فتحی در آن است.

در سیرت پیامبر و عترت او، در یک «فتح» و یک «رشح» و دو

«مدح» و دوازده «طرح» و هر یک چندین «شرح».

آغاز: بنده احقر محمد عیسی پسر محم جعفر ... بنا بر حکم

شهبزاده ... علی شاه ... نامه مختصر ... در سیر پیغمبر و عترت ...

آن سرور برشته مسطر کشد ... پس ترتیب داد او را بیک فتح و

یک رشح و دو مدح و دوازده طرح و در ضمن هر یک چندین

شرح مقرر و فتح الفوائض (الغوائض) و الدرر نام نهاد

[فهرستواره متروی ۱۷۲۶/۳ از فتحی دانسته]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۷۷۵

آغاز: بنده احقر محمد عیسی پسر محم جعفر ... بنا بر حکم

شهبزاده ... علی شاه ... نامه مختصر ... در سیر پیغمبر و عترت ...

آن سرور برشته مسطر کشد ... پس ترتیب داد او را بیک فتح و

یک رشح و دو مدح و دوازده طرح و در ضمن هر یک چندین

شرح مقرر و فتح الفوائض (الغوائض) و الدرر نام نهاد؛ انجام:

قصه‌های رسولان را بیان فرمود پس حضرت فرمود چونکه (در

● فتح العین و کشف الغین عن الفرق بین البسملتین و

ایضاح معنی التسمیتین / کلام و اعتقادات / عربی

fath-ul 'ayn wa kašf-ul ġayn 'an-il faraq bayn-al basmalatiyn wa iḍāh-i ma'na-t tasmīyatiyn

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری

nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'il (1641 - 1731)

تاریخ تألیف: ۱۱۳۳ق

رساله‌ای است کوتاه در فرق بین تسمیه (بسم الله) در دین اسلام و مسیحیت. پرسش کننده معتقد است که انجیل با جمله «باسم الاب و الابن و روح القدس» آغاز می‌شود و تسمیه قرآن نیز مانند انجیل است. در پایان این رساله قصیده‌ای راثیه در همین موضوع ظاهراً از نابلسی آمده و ظاهراً جزئی از همین رساله است. نسخه‌ای از این رساله در فهرس المخطوطات العربیه فی مکتبه الاوقاف العامة فی بغداد (۴۵۴/۲) آمده است.

[ایضاح المکتون ۱۶۷/۲؛ هدیه العارفین ۵۹۰/۱؛ معجم المؤلفین ۲۷۱/۵]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۷۰۴/۲

آغاز: الحمد لله المتجلی بذاته فی مظاهر اسمائه الحسنی ... اما بعد،

فیقول العبد ... سألنی بعض الاعزة من المحفوظین ان شاء الله تعالی

بیرکه رب العزة؛ انجام: مع الآل و الاصحاب ما العبد للغنی xx اتی

بنظام طیب الطی و النشر و قد کمل ما اردنا الکلام علیه بتوفیق الله

تعالی علی وجه الاختصار ...

خط: نسخ، کا: محی الدین بن قاسم نیکی، تا: ۱۱۹۶ق؛ مصحح؛

۱۲گ (۵۴-۶۵)، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۵x۸ سم [ف: ۳۴ - ۶۲۴]

● فتح الغلق فی الاخبار المتشابهات / علوم حدیث / عربی

fath-ul galaq fi-l axbār-il mutašābihāt

سمرقندی، محمد بن یوسف، - ۵۵۶ قمری

samarqandī, mohammad ebn-e yūsof (- 1162)

آغاز: الحمد لله منزل البراهین القاهرة و الايات ... فصل الاخلاف

من الامة ...

انجام: و هو قال الضحاک، و لله المستعان

[ایضاح المکتون ۱۶۸/۲]

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۰۹۴/۱

آغاز و انجام: برابر

در فهرست ناشناس آمده؛ خط: نسخ، کا: ابونصر محمد بن

محمود نظام نقش بند، تا: ۷۲۱ق؛ کاغذ: دولت آبادی، جلد:

میشن، ۱۹ سطر [ف: ۵ - ۲۳۱]

● فتح الفاتح الفائض فی شرح مفتاح الفرائض / فقه /

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276261

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

آغاز: بعد بسمله. الحمد لله الذى دل وجود الممكنات ... و بعدة فلما تقرر باتفاق اولى الالباب، و اطلاق دوى الفضل و الاداب، ان علم الكلام من انفس ما تنافس فيه من الرغائب؛ **انجام**: تشخص دعالى بالخير لانه حقيق باحاجة الدعوات قادر على افاضة الخيرات قوى على اشاعة الحسنات.

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ جلد: مقوایی، ۵۹ص (۱۸-۷۶)، ۲۳ سطر [سنا: ف: ۲-۱۹۸]

● العقود اللؤلؤية فى طريق السادة المولوية / عرفان و

تصوف / عربى

al-'uqūd-ul lu'lu'īya fī ṭarīq-is sādāt-il mulawīyya

نابلسی، عبدالغنى بن اسماعيل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمرى
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

تاریخ تألیف چهارشنبه ۳۰ شعبان ۱۰۹۶ق
ده فصل است در آداب مخصوص به طریقه مولویه منسوب به ملاى رومى، سعى شده تا کارهاىی که در مجالس خود انجام مى دهند از سماع و استعمال آلات طرب و غنا توجیه کند و اثبات نماید که این کارها نوعى عبادت مى باشد و برای وصول به حق انجام مى شود.

چاپ: دمشق، مطبوعات المقتبس، ۳۲ص، ۱۳۲۹ق.

قم: مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۸۶۴/۲

آغاز: الحمد لله الذى قطع بسيف الحق و آبر من استحق و اذل كلام الجاهل بساطع نور البيان و خذل من تعرض لفقراء الطريق فأورده موارد الحرمان؛ **انجام**: و الله تعالى ولى التوفيق و الهداية منه الاحسان و العناية و هو حسبنا و نعم الوكيل ...

خط: نسخ، کا: عبدالله بن عمر بن مصطفى بن اسماعيل (نوه نابلسی)، تا: قرن ۱۴؛ جلد: تیماج عنایى، ۲۴گ (۵۴پ-۷۷)، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۷×۲۴سم [ف: ۵-۲۹۰]

● عقود اللآلی فى مدح النبى و الوصى و الآل =

تخمیس الازریه / فضایل و مناقب، شعر / عربى

'uqūd-ul la'ālī fī madḥ-in nabī wa-l waṣī wa-l āl =
taxmīs-ul azrīyya

کازمینى، جابر، ق ۱۳ قمرى

kāzemaynī, jāber (- 19c)

وابسته به: القصيدة الهائية = القصيدة الازرية = قرآن الشعر الاكبر و فرقان الفصل الازهر = الفية = الشمسية؛ ازرى، کاظم بن محمد (۱۱۴۳-۱۲۱۲)

یزد؛ وزیرى؛ شماره نسخه: ۲۲۷۹/۵

آغاز: بسمله جمالك فى كل الحقائق سائر

خط: نسخ، کا: محمد هادى، تا: رمضان ۱۳۰۲ق؛ اهدایى: شیخ محمد

آغاز: بسمله و به تفتى قال الفقير الى رحمة ربه و الراجى عفوه و مغفرته محمد بن حسن بن على النواجى الشافعى بلغه الله سوله و نوله فى الدارين مأموله، أما بعد حمدالله الذى و شح ذوى البلاغة بحلل الآداب؛ **انجام**: قلت لو فى خليجنا الزعفران xx قال لى ذا وجهك من السهر و الغير / قلت نصبر للقمره الجيه xx قال لى تطلب قمر

نسخه اصل: كتابخانه اسكوريال اسپانيا: ش ۴۳۴؛ خط: نسخ، کا: محمد بن مسلم، تا: چهارشنبه ۱ جمادى الاول ۸۶۳ق؛ به نقل از خط مؤلف، نام کتاب و مؤلف در صفحه عنوان به خط درشت ثبت شده؛ ۲۳۶ص، ۱۵ سطر [عکسى ف: ۳-۱۷۳]

● عقود الآل فى عقاید الآل / کلام و اعتقادات / عربى

'uqūd-ul la'āl fī 'aqāyid-il āl

جغمان، اسماعيل بن حسين، ۱۲۱۲ - ۱۲۵۶ قمرى
jaqmān, esmā'īl ebn-e hoseyn (1798 - 1840)

تاریخ تألیف ۲۹ ربیع الثانی ۱۲۳۸ق
قاضى محمد بن على شوکانى (-۱۲۵۰ق) کتابى در لزوم احترام به صحابه نوشته موسوم به «ارشاد الغیبى الى مذهب اهل البيت فى صحب النبى»، رساله حاضر رد بر آن است که به سه نام شناخته مى شود: ۱. عقود اللآل فى عقاید الآل؛ ۲. المسجد المذاب فى منهج العترة فى الاصحاب؛ ۳. ارشاد الجهول الى عقيدة الآل فى اصحاب الرسول.

[اعلام المؤلفین الزیدیه ۲۳۲؛ مصادر التراث الیمنى المتحف البريطانى ۱۲۵]

قم؛ مرعى؛ شماره نسخه: ۱۲۵۸/۱۱

آغاز: بسمله. و به نستعين و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على محمد الامين المبعوث رحمة للعالمين و على اخيه الانزع الطين و زوجته سيدة نساء المؤمنین الغاضب لغضبها و الراضى لرضائها رب العالمين و على ولديهما ريحانتى سيد المرسلين؛ **انجام**: و غفل عنك و عنهم الغافلون و احسن الختام بحلول دارالسلام امين امين ... اخلص لنا الاقوال و الاعمال لو النيات انه بالاجابة جدير و هو على كل شى قدير و صلى الله على سيدنا محمد و آله و سلم تسليماً كثيراً.

خط: نسخ، کا: على بن محمد وحيش على، تا: غره جمادى الاول ۱۲۸۰ق؛ ۱۷ص (۲۱۴-۲۳۰) [عکسى ف: ۳-۵۸۰]

● عقود الآل / ادبيات / عربى

'uqūd-ul la'ālī

خبازى، عمر بن محمد، ۶۲۹ - ۶۹۱ قمرى
xabāzī, 'omar ebn-e mohammad (1232 - 1293)

در شرح الامالى قصيده سراج الدين اوزجندى.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۲۶۷/۴

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳

[فهرستواره مزوی ۳۹۶۰/۵]

تهران؛ مهدوی؛ شماره نسخه: ۳۳۵/۳

خط: نستعلیق ریز، کا: یوسف بن میرزا محمد علی، تا: ۵ شوال

۱۲۶۵ق [نشریه: ۲-۱۱۳]

جامع در معرفی نام کتاب، مؤلف، طریقه جمع آوری، تصحیح و تالیف آنها و نام کاتب؛ ۴۶ص، ۱۱ سطر، اندازه: ۲۰×۱۳/۵سم [اوراق عتیق: ۲-۴۰۹]

علم المكتسب في زراعة الذهب < المكتسب في زراعة الذهب

● علم الملاحة في علم الفلاحة / کشاورزی / عربی

'ilm-ul malāḥa fī 'ilm-il falāḥa

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری

nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

تاریخ تألیف: دوشنبه ۸ شوال ۱۱۲۸ق

گزیده‌های است از کتاب «جامع فوائد الفلاحة» ابوالفضل غزی عامری، در چگونگی کشاورزی و آبادانی زمین و تربیت انواع درخت‌ها و گیاه‌ها و فوائد بعضی از آنها، در ده «باب»: ۱. معرفة الارض؛ ۲. سقى الارض؛ ۳. غرس الاشجار و الرياحین و الازهار؛ ۴. تقليم الاشجار و كسمها؛ ۵. التركيب و التطعيم؛ ۶. الاشجار المحابة و المتشاكلة و المتضادة؛ ۷. تشكيل الفواكه و غيرها؛ ۸. الحبوب و البذور و البقول؛ ۹. أنواع الحبوب المستعملة؛ ۱۰. طلاس دافعة و خواص أشياء مانعة.

آغاز: الحمد لله الذى أنزل من السماء ماء فأحیی به الارض و أخرج ثمرات كل شیء بقدرته كما يخرج الخلائق يوم العرض چاپ: دمشق، مطبعة نهج الصواب، ۲۷۱ص، ۱۲۹۹ق.

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۴۸۲-ف

نسخه اصل: کتابخانه توینگن 39 MaVII؛ خط: نسخ، بی‌کا، تا:

جمعه ۸ ذی‌قعدة ۱۲۰۸ق [فیلما: ۳-۱۵۹]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۲۳۲۵

آغاز: برابر؛ انجام: و قد کمل ماسمیناه علم الملاحة في علم الفلاحة، و کتبه جامعه العبد الفقير الى مولاه الخیر ...

خط: نسخ زیبا، بی‌کا، بی‌تا؛ مصحح؛ جلد: تیماج، ۶۸گ، ۲۳ سطر، اندازه: ۲۲×۱۶سم [ف: ۶-۳۰۴]

● علم المناظرة / منطقی / عربی

'ilm-ul munāẓira

غفاری، حامد بن برهان، ق ۱۰ قمری

qaffārī, hāmed ebn-e borhān (- 16c)

تاریخ تألیف: ۸۹۵ق

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۶۱۷/۱-ف

نسخه اصل: نسخه آقای حسن نراقی؛ خط: نسخ ریز، کا: تاج

الدین بن شمس الدین، تا: قرن ۱۰؛ مصحح از مؤلف در شیراز؛

۱۳گ (۱۰-۲۲پ)، قطع: بغلی [فیلما: ۲-۱۹۹]

● العلم المكتسب في زراعة الذهب / کیمیا / عربی

al-'ilm-ul muktasab fī zirā'at-id ḡahab

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۱۰۰۰/۵

آغاز: بسمله. قال المفید الجلیل ترجمان العلم خطیب الفلاسفة و صورة ذلك الكتاب؛ انجام: و يكون في المصب شيء من سمع و يكون تسمع كثير و يكون ذائب، تم العمل و الله اعلم خط: نستعلیق خفی، بی‌کا، بی‌تا؛ کتاب دیگری با نام المكتسب في صناعة الذهب از ابی القاسم محمد بن احمد السیماوی در ذیل كشف الظنون (ج ۲ ص ۵۵۰) با این مشخصات، دیده می‌شود؛ قطع: خشتی [رایانه]

● العلم المكتوم / کیمیا / عربی

al-'ilm-ul maktūm

ابن عربی، محمد بن علی، ۵۶۰ - ۶۳۸ قمری

ebn-e 'arabī, mohammad ebn-e 'alī (1166 - 1241)

مقدمه‌مانندی است مسجع و مقتی در اسرار صنعت و قواعد کیمیاگری با اشارات بسیار خفی و لغز و تعمیم و بعضی از دستورها به نظم در آمده است. در انتساب این کتاب به ابن عربی باید تحقیق شود.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۶۱۹۲/۳

آغاز: و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم، ممن تسامی فسما و خرج عن کل أرض و سما و تواری بالاسم الجامع عن جمیع الأسماء؛ انجام: هذا یا اخوان العلی ما تیسر ذکره علی لسان المولی و السلام الطیب المبارک الأثیر علیکم و رحمة الله و برکاته

جلد اول؛ خط: نستعلیق، کا: محمد حسن بن میرزا علی اکبر، تا:

چهارشنبه ۱۸ محرم ۱۱۸۲ق؛ تملک: موسوی کاشانی در ذیقعدة

۱۳۲۱ در اصفهان؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۹گ (۲۳۷-۲۴۵ر)،

اندازه: ۲۱/۵×۱۷/۵سم [ف: ۱۶-۱۹۱]

● العلم المکنون و السر المکنون و المخزون / کیمیا / فارسی

al-'elm-ol maktūn va-s serr-ol maktūn va-l maxzūn

شاید کاتب (یوسف بن میرزا محمد علی) مؤلف آن باشد.

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳

(۷۸-۸۰) [ف: ۱۹ - ۱۱۵]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۱۶۹۵-عکسی

آغاز: الحمد لله و سلام عباده الذين اصطفى. اما بعد، هذا هو الجزء الثاني من كتابنا الموسوم بالطلعة الرشيدة في شرح القصيدة البديعة. وفقنا الله ... تأليف المجرم الجاهل حسن بن حسين بن المراد ... و جاء القوم في ظلماء جهلهم؛ انجم: (بى انجمه): ماراه فى الكوفة ما لفظه و رايت بغربى جبانة ...

خط: نسخ، بى کا، بى تا؛ اگ (۶۰-۶) [ف: ۶ - ۵۶]
تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۲۵۷۶/۱۴
خط: نسخ، بى کا، بى تا؛ اگ (۶۰-۶) [ف: ۶ - ۵۶]

● طلسم و دعا / علوم غریبه، دعا / عربی

telesm va do'ā

● الطلعة البدرية في شرح القصيدة المضرية / ادبيات /

عربی

aṭ-ṭal'at-ul badrīya fī š.-il qašīdat-il muḍirriya

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

وابسته به: القصيدة المضرية؛ بوسیری، محمد بن سعید (۶۰۸-۶۹۶ق)

به درخواست: سید زین العابدین افندی، قاضی القضاة دمشق

تاریخ تألیف: ۱۲ صفر ۱۱۲۴ق

شرح بر قصیده رائیه «القصيدة المضرية في الصلاة على خير البرية» بوسیری است که در مطلع آن می گوید: «یا رب صل علی المختار من صفر xx و الانبیا و جمع الرسل ما ذکرُوا». تمام نقل ها با تصریح به مصادر آمده است.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۸۳۵۸/۵

آغاز: الحمد لله الذى فضل نبينا المرسل الينا على جميع الأنبياء والمرسلين تفضيلاً والزمننا بالصلاة والسلام عليه اجمالاً فى كلامنا و تفصيلاً؛ انجم: نحن و اخواننا و سائر المسلمين من الاحرار و الحرائر و الاماء و العبيد ...

خط: نسخ، کا: عبدالله مؤذن، تا: ۱۱۴۰ق؛ جلد: مقوایی، ۲۹گ
(۹۰-۱۱۸پ)، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۲۱ - ۳۱۶]

● طلعت الشمس / مواعظ / فارسی

ṭal'at-iš šams

زاغی، محمد بن حسین، ق ۱۴ قمری

zāqī, mohammad ebn-e hoseyn (- 20c)

مجالسی است در مواعظ و آداب و اعتقادات، که مؤلف از کتب اخبار و اخلاق جمع آورى نموده و به صورت خطابه‌ای تنظیم شده است. مطالب بدون ترتیب و فصل بندی می باشد.

[دنا ۳۷۰/۷؛ فهرستواره منزوی ۵۲۱/۶]

قم؛ معصومیه؛ شماره نسخه: ۶۲۱

آغاز: در کیفیت خلقت طفل ... سه چیز است که باید عرض شود یکی اینکه پیغمبرانی که از برای آنها دایه و شیراز مادر نخوردند؛ خط: تحریری، کاتب = مؤلف، تا: ۱۳۳۱ق، جلد: تیماج قهوه‌ای، ۳۳۴گ، ۱۸ سطر (۱۸×۱۲)، اندازه: ۱۸×۲۲سم [ف: ۲ - ۲۵۰]

سه طلعت شمس < طلعت الشمس

● طلع النصید / کلام و اعتقادات / فارسی

ṭal'un naḍīd

اردکانی، محمد علی بن محمد حسن، ق ۱۳ قمری

ardakānī, mohammad 'alī ebn-e mohammad hasan (- 19c)

وابسته به: التوحید = توحید صدوق = التوحید و نفی التشبیه و الجبر؛ شیخ صدوق، محمد بن علی (۳۱۱-۳۸۱)

اهدا به: محمد ولی میرزا

تاریخ تألیف: ۱۲۴۱ق

ترجمه کتاب توحید صدوق قمی است. این اردکانی چند کتاب حدیث معروف دیگر برای این شاهزاده به فارسی در آورده و خود او در دیباچه این کتاب، فهرست آنها را یاد می کند. وی پس از دیباچه نخست سرگذشت کوتاه قمی را نوشته است.

آغاز: الحمد لله الواحد الاحد ... اما بعد چنین گوید ... ابن محمد

● الطلعة الرشيدة / کلام و اعتقادات، ادبیات / عربی

aṭ-ṭal'at-urī rašīda

سررودی تبریزی، محمد حسن بن محمد حسین، ۱۳۰۶ - ۱۳۷۱ قمری

sardrūdī tabrizī, mohammad hasan ebn-e mohammad hoseyn (1889 - 1952)

گزارش «قصیده بديعه» حاج محمد کریم خان قاجار (- ۱۲۸۸ق) است، در ستایش حضرت علی، گزارشی گسترده، که مجلد دوم با گزارش این بیت آغاز می شود: «فجاء و القوم فی ظلماء جهلهم xx معبود شجر رتولا و الحجر»؛ بیت دوم: «یسوم فی مراشهم یبول علی xx ذیاک ثعلبهم و الکلب و الکلب و الحمراء».

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳

(رساله در بیان حال) / گوناگون / فارسی

hazrat-e ādam va fereštēgān-e moqarrab va rastāxīz-e ādamī (r. dar bayān-e hāl-e)

یزد؛ وزیر؛ شماره نسخه: ۱۲۹۲

آغاز: بسمله و به نستین و از وهب منقول است که مخلوق شد

جسد حضرت آدم؛ انجام؛ و بدرستی که امروز بتو

این کتاب ترجمه مانندست ناشناخته؛ خط: نستعلیق، بی ک، تا:

اوایل قرن ۱۲؛ افتادگی: انجام؛ کاغذ: حنایی، ۶۳گک، ۱۴ سطر

(۱۵/۵×۱۰) [ف: ۳-۱۹۸]

ح حضرت ایوب < احوال حضرت ایوب علیه السلام

● الحضرة الانسية في الرحلة القدسية / جغرافیا - عربی

al-ḥaḍrat-ul unsīya fi riḥlat-il qudsīya

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری

nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

سفرنامه‌ای است که مؤلف به بیت المقدس انجام داده و در آن اوصاف و فضایل بیت المقدس را و خصوصیات اماکن مقدسه و شریفه موجود در آن را توضیح نموده است. او بیت المقدس را با مکه مقابله نموده و در مقابل هر محل شریف مکه، محلی و مکانی در بیت المقدس معین نموده و اوصاف آن را بیان کرده است.

چاپ: قاهره، مطبوعات جریده الاخلاص، ۸۴ص، ۱۹۰۲م.

قم؛ گلپایگانی؛ شماره نسخه: ۴۷۵۴-۲۴/۵۴

آغاز: الحمد لله الغنی عن عبده الفقیر الذی یسر له الرحلة والمسیر من دمشق نشأته الی قدس حضرته علی خیول العبادة والذکر والتهلل والتکبر وقصر منه فی سفره سمسع الامل؛ انجام؛ واول حد داود فلسطین من طریق مصر ... قال وجدنا فیه مغازة فوفنا الولیه فلما کان اللیل وافادین یدیہ الشمع.

خط: تحریری، بی ک، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: انجام؛ جلد: گالینگور قهوه‌ای، ۲۷گک، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۸×۲۴سم [ف: ۳-۱۶۳۱]

ح حضرت حجت < احوال حضرت حجت علیه السلام

● حضرة الحضرات الجامعة للاسماء الحسنی = شرح

الاسماء الحسنی / عرفان و تصوف / عربی

ḥaḍrat-ul ḥaḍarāt-il jāmi'at li-l-asmā'-il ḥusnā = š.-ul asmā'-il ḥusnā

ابن عربی، محمد بن علی، ۵۶۰ - ۶۳۸ قمری

ebn-e 'arabī, mohammad ebn-e 'alī (1166 - 1241)

رساله مختصری است در شرح اسماء الهی از محیی الدین عربی

و در پایان به نقل از دیوان شیخ اکبر ۹۹ نام خداوند را آورده است. در آن این چهار عنوان دیده می‌شود «الاسم، التعلق، التحقق التخلق». نخستین اسم «الله» و آخرین «الصبور» است.

آغاز: بسمله قال الشيخ الاجل محیی الدین العربی قدس سره فی حضرة الحضرات و هی الجامعة للاسماء الحسنی فهو عز و جل الله من حیث هویته و ذاته. الرحمن بعموم رحمته الی وسعت کل شیء

انجام: المجال فیہ فلنقتصر منه علی ما ذکرناه و الیه یقول الحق و هو یدهدی السبیل ... الشافی المعطى المقدم المؤخر الدهر فهذه ثلاثة و ثمانون اسماً و ما وجد ناصحة لما بقى من التسعة و السبعین نقلاً قال ابن خرم ... من اسماء و افعال و صفات و نعوت ... سمی نفسه بها من حیث ان له کلاماً لقوله کلم الله موسى تکلیماً فأکدة بالمصدر.

[فهرست مؤلفات محیی الدین از خود او - چاپ شده با تحقیق گورگیس عواد (در مجله مجمع العربی مجلد ۳۰): ۵۶ فهرست دارالکتب ۱: ۳۲۰ اسعد طلس (فهرست اوقاف بغداد) ۱: ۱۴۱ (ظاهراً شرحی دیگر است). رجوع شود به ذیل شماره ۱/۳۹۲؛ دنا ۴/۶۶۵]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۳۹۲۳/۱

خط: نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۸؛ در پایان نسخه حاضر تفاوتی با نسخه شماره ۱/۳۹۲۰ در نام کتاب غزالی دیده می‌شود. محیی الدین در اینجا می‌گوید «اسمائی را که غزالی در کتاب مقصد اسنی یاد کرده در این کتاب آورده‌ام». نام آن کتاب در نسخه ۱/۳۹۲۰ کتاب الاشیاء (و ظاهراً محرف از کتاب الاحیاء یا کتاب الاسماء) است و در نسخه حاضر: «المقصد الاسنی»؛ کاغذ: سمرقندی ضخیم، جلد: تیماج مشکى، ۲۷۰ص، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۳×۱۸سم [ف: ۱۰-۱۹۷۸]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۳۹۲۰/۱

آغاز: بسمله الحمد لله رب العالمین ... قال سیدنا و امامنا الشیخ ... محیی الدین ... ابن العربی الطائى الحاتمی رضی الله عنه قال الله تعالى و لله الاسماء الحسنی فادعوه فهذا دلیلته علی انه سبحانه قد عینها فی کتابه او علی لسان رسوله (ص) و هی تسعة و تسعون کماصح فی الخبر ولكن ما وصلنا الی تعیینها علی الجملة من طریق صحیح و قال - اسماء الحق علی قسمین منها ما علمها لنا و منها ما اساترهما فی علم نفسه فلم یعلمها احد من خلقه؛ انجام؛ و من التخلق الصبور من جنس نفسه علی مشاق العبادات کاسباغ الوضوء علی المکاره و مقاساة الاعداء فی الله تعالى و محاربه اياهم ظاهراً و باطناً ... قال شارح هذه الاسماء رضی الله عنه (انتهی) الغرض من الاملاء فی هذا الفن و اقتصرنا فیها علی الاسماء الی خرجها ابو حامد الغزالی قدس سره فی کتاب الاحیاء (در نسخه: الاشیاء) و الحمد لله رب العالمین.

بی ک، تا: قرن ۱۰؛ کاغذ: شکری، جلد: تیماج قهوه‌ای، اندازه: ۱۳/۵×۲۱سم [ف: ۱۰-۱۹۵۲]